

ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ И НАЛОГ СУДУ

У поступку за заштиту права на суђење у разумном року не може се судовима налагати на који начин ће донети одлуку у конкретној правној ствари већ им се може наложити да поступак окончају у што краћем року, уз могућност досуђивања примерене накнаде.

Из образложења:

"Решењем Апелационог суда у Београду, одбијен је захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року којим је тражено да се: наложи Вишем суду да одмах врати списе Основном суду на надлежност, наложи Основном суду да одмах поступи по предлогу извршног дужника и да допуни своју пресуду тако што ће укинути решење Општинског суда и обуставити извршење у целини и укинути све спроведене радње, Вишем суду одреди рок за доношење допунске пресуде у предмету, као и да извршном дужнику одреди примерену накнаду због двадесетогодишњег кршења права на суђење у разумном року.

У овом поступку предлагач тражи да се Вишем суду и Основном суду наложи да одлуче у конкретним предметима и то на начин како то предлагач у свом предлогу тражи, као и да му се због повреде права одреди новчана накнада.

Одредбом члана 8а ст. 1. и 2. Закона о уређењу судова је предвиђено да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а тим захтевом може да тражи и накнаду за повреду права на суђење у разумном року. Исти закон у члану 8б став 1. предвиђа да када непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан може одредити привремену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року. Из наведеног произилази да је основни циљ заштите права на суђење у разумном року, а сходно наведеним законским одредбама, да се поступак пред надлежним судом убрза и оконча у што краћем року. То значи да се у овом поступку не може судовима налагати на који начин ће донети одлуку у конкретној правној ствари већ само им се може наложити да поступак окончају у што краћем року.

С обзиром да предлагач у конкретном случају тражи да се надлежним судовима наложи на који ће начин поступити у конкретним предметима, што по наведеним законским одредбама није дозвољено, то је правилно закључио првостепени суд када је захтев предлагача у овом случају одбио као неоснован".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 956/2015 од 16.9.2015. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 27.11.2015. године)